

Si us pregunto què va passar l'11 de setembre de 2001, és molt possible que la majoria de vosaltres em respongueu, molt satisfets i bastant segurs de saber-ho, que dos avions de passatgers van ser segrestats per uns terroristes que els van fer impactar contra les dues torres del World Trade Center de la ciutat de Nova York, deixant un balanç de milers de civils morts i ferits. Però, malauradament, de la mateixa manera que jo mateix, haureu oblidat determinats aspectes de l'esdeveniment per falta d'interès i esperit crític, ja que resulta que aquest atac es va dur a terme simultàniament amb l'impacte d'un tercer avió contra el Pentàgon dels Estats Units situat a Virginia.

A primer cop d'ull aquesta omisió pot semblar poc rellevant, però si analitzem què ha provocat la prioritització d'una informació en lloc de l'altra a la nostra memòria ens adonarem que realment ens trobem davant d'un fenomen que, al meu entendre, caldria canviar, perquè sobre ell es fonamenta la influència dels mitjans de comunicació en una visió determinada del esdeveniments. Posen l'accent en uns fets, i generen una opinió determinada que sovint s'allunya d'informar objectivament. Ja fa molts anys que es produeixen atemptats terroristes contra objectius civils del món occidental, i a les notícies cada cop apareixen més debats que generen amb el temps un clima de terror entre la població, que s'alimenta de forma exponencial segons com sigui tractat als mitjans.

L'aplicació de les noves tecnologies als mitjans de comunicació juga un paper molt important en aquesta – podríem dir – manipulació de la importància de la informació a l'hora de transmetre-la als ciutadans, perquè han permès la difusió de notícies a gran escala. D'aquesta manera han donat un poder extraordinari als mitjans, tot permetent-los influir ideològicament o manipular les informacions per a fixar-les en la ment de qui les escolta.

He començat parlant de terrorisme i m'he desviat als mitjans de comunicació perquè, en la meua opinió, són dos temes estretament lligats. Els atemptats terroristes són reivindicacions armades amorals de minories que pretenen difondre la por entre les majories per tal de canviar la seva situació desfavorida, però com aconsegueixen atemorir aquestes minories una població suposadament protegida per estats forts i

amb exèrcits ben preparats? Desgraciadament no hi ha una resposta única i resolutive a aquesta pregunta, perquè si hi fos, ja no es parlaria de terrorisme enlloc més que als llibres d'història, però sí que es coneixen alguns factors que el fan possible, i la difusió massiva d'informació sense matisar n'és un d'ells.

Si una minoria pretén cridar l'atenció ha d'actuar de manera impactant i brutal per tal d'inquietar la majoria acomodada, i aquest és el fil que segueixen les accions terroristes de manera agressiva i sense justificació. Per tant, amb poques eines a l'abast, actuen de la mateixa manera que ho fa un virus quan ataca una cèl·lula i utilitzen els mitjans de masses de la societat benestant per difondre els seus actes. Així, igual que el virus, amb una bomba de poques dimensions, poden aconseguir un ressò a escala mundial que els doni força per seguir actuant i mantenir els seus objectius en tensió.

Pot semblar, doncs, que els mitjans de comunicació només serveixen per mantenir la població reprimida i controlada, però tampoc és així. Els *mass media* són molt importants perquè, com ja he esmentat abans, permeten fer arribar la informació a grans audiències i contribueixen a propagar una mentalitat determinada. Un dels grans problemes sorgeix quan el periodisme conté paràsits que únicament pretenen estendre idees concretes que no han estat comprovades ni avaluades per tal d'influir en el poble – tant en les seves pors com en els seus vots – cap allà on els interessa.

En definitiva, penso que els mitjans de comunicació haurien d'informar de forma imparcial i la societat hauria de ser més exigent, crítica i analítica. Només així evitarem la barbàrie i aconseguirem ser uns ciutadans cultes, lliures i avançats, capaços d'entendre'ns els uns als altres i lluitar per un món més just.